

relse i en sådan sag for landsretten, vil skatteministeren fortsat kunne anke rettens afgørelse til Højesteret. Det samme gælder domme i sager, hvor statsskattedirektoratet eksempelvis som kreditor fungerer på lige fod med andre formueretlige parter.

4. Administrative og provenumæssige konsekvenser

Indførelsen af adgangen til at begære syn og skøn når sagen er indbragt for landsskatteretten må antages generelt at medføre en forøgelse af antallet af syns- og skønforretninger i skattesager. Man må derfor forvente et begrænset administrativt merarbejde i den anledning. Det må endvidere påregnes, at det vil være nødvendigt at lade Kammeradvokaten repræsentere det offentlige under syns- og skønproceduren.

Det er imidlertid vanskeligt at skønne over de begrænsede provenumæssige virkninger af forslaget, idet man samtidig må forvente en reduktion i antallet af retssager i de tilfælde, hvor der under landsskatteretssagen har været afholdt syn og skøn, som har været afgørende for sagens udfald.

Den foreslåede procedure, hvorefter sager om appel af afgørelser truffet af landsskatteretten eller en landsret skal forelægges et særligt appelnævn, må antages at medføre et ringe administrativt merarbejde. Det må således antages, at det kun rent undtagelsesvis vil forekomme, at sager vil blive forelagt for nævnet, idet der i hovedparten af sagerne ikke efter gennemførelsen af lovforslaget vil være tiltrækkelig grund til at søge dem indbragt for højere instans.

Omkostningerne til nævnet – herunder aflønning af medlemmerne – afholdes af skatteministeriet indenfor de afsatte bevillinger.

Det er ikke muligt at sige noget om denne del af forslagets provenumæssige konsekvenser, idet disse må afhænge af en bedømmelse af, hvilket økonomisk udfald en sag ville have fået, såfremt den var blevet behandlet i en højere instans.

5. Ikrafttræden

Det foreslås, at forslaget om appelbegrænsning skal have virkning for alle sager, der er verserende ved enten landsskatteretten eller landsretten på det tidspunkt, hvor loven kundgøres i Lovtidende. Forslaget om adgang til syn og skøn i landsskatteretssager skal have virkning fra samme tidspunkt.

6. Spaltehenvisninger

Skattestyrelsesloven er senest ændret ved lov nr. 107 af 28. marts 1984, jf. Folketingstidende 1983/

84, 2. samling, sp. 96, 300, 2276 og 3013; tillæg A, sp. 239, tillæg B, sp. 185 og 241 samt tillæg C, sp. 87.

II Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Formålet med bestemmelsen er at åbne mulighed for skatteyderen til at indhente et egentligt syn og skøn om f.eks. værdiansættelsesspørgsmål, som indgår i klagesagen for landsskatteretten.

I retsplejelovens § 343 findes hjemmel til at anmode de almindelige domstole om at udmelde syn og skøn om sagsgenstanden, uanset at der endnu ikke er anlagt retssag. Det antages imidlertid, at formuleringen af skattestyrelseslovens § 29, stk. 1, 1. pkt. afskærer henvendelse til de almindelige domstole om udmeldelse af syn og skøn, førend landsskatteretten har taget stilling til sagen, eller 6 måneders fristen i § 29, stk. 1, 6. pkt. er udløbet. En kendelse, der giver ministeriet medhold på dette punkt, er dog for tiden under kære, og der er anlagt andre retssager om spørgsmålet.

Efter lovforslaget skal reglen i retsplejelovens § 343 være direkte anvendelig allerede i forbindelse med landsskatteretsbehandlingen af sagen. Dette indebærer, at skatteyderen vil kunne begære landsskatteretssagen sat i bero, samtidig med at skatteyderen indgiver begæring om syn og skøn ved de almindelige domstole. Landsskatteretten skal kunne fastsætte en frist i den enkelte sag, inden hvilken spørgsmålet om evt. afholdelse af syn og skøn skal være afklaret.

Henvisningen til retsplejelovens § 343 betyder, at det er de almindelige domstole, der udmelder syns- og skønsmændene, og at retsplejelovens regler om afholdelse af syn og skøn er gældende, herunder reglerne om modpartens muligheder for at protestere mod skønforrettningens afholdelse, og reglerne om afhjælpning i retten under vidneansvar. Klageren, der rekvirerer skønforrettningen, drager omsorg for, at landsskatteretten får tilsendt skønserklæringen, når den foreligger, ligesom klageren afholder omkostningerne.

Landsskatteretten skal endvidere kunne fastsætte en frist, inden hvilken klageren og skattemyndighederne må meddele retten om skønserklæringen giver parterne anledning til at ændre deres påstande i sagen.

Til § 1, nr. 2 og 3

Heri findes forslaget om at ophæve den gældende adgang for skatteministeren til at udtage stæv-